

Missie is ontmoeting.

Ontmoeting tussen mensen
en tussen gemeenschappen van mensen.
Ieder heeft zijn eigen kleur,
en eigen gaven en gebreken,
eigen rijkdom en eigen noden.
Maar allen zijn zo gelijkwaardig
als ze verschillend zijn.
Ieder heeft aan de ander iets te bieden,
en elk heeft van de ander
iets te ontvangen of te leren.
Het is zoals in de ontmoeting
tussen Maria en Elisabeth,
twee vrouwen die leven dragen,
twee gemeenschappen
waar toekomst wordt gemaakt.
Als je als mens of als gemeenschap
elkaar ontmoet,
kijk dan niet naar wat jij hebt of kunt
wat de ander niet heeft of kan.
Kijk niet naar de verschillen,
maar zie het leven dat er al is
- soms klein en verdoken,
soms overduidelijk.
En wees blij en dankbaar
om zoveel goeds
in jezelf en in de ander.

Waar mensen elkaar echt ontmoeten,
raken zij verbonden met elkaar.
Er groeit vriendschap
en een gevoel van solidariteit,
waarvan zij alle consequenties nemen.
Ze willen elkaar beter kennen
en zijn bereid tot onderlinge hulp.
Ze voelen de pijn om elkanders lijden
en ze jubelen om elkanders vreugde en hoop.
Ze worden familie van elkaar
en dat gaat veel verder
dan de banden van het bloed.
Er is geen missie zonder ontmoeting.

Missie is ook hier...

...en is een zaak van elk van ons.
Jij en jij en jij ... en wij:
wij hebben allemaal onze missie :
de buurt waar je woont, de werkvloer,
de zieke die je bezoek verwacht,
de dakloze naast je deur,
Broederlijk Delen die medewerkers vraagt
voor de koffiestop,
of de actiegroep voor veiliger verkeer...
Ieder beleeft zijn missie
op zijn eigen wijze en met eigen talenten.
Maar telkens gaat het om hetzelfde:
wij zijn hier niet voor onszelf,
en onze gemeenschap is geen doel op zich,
maar een middel om deze wereld
zijn echte bestemming te geven :
plek te worden waar
Hij die heet: 'Ik zal er zijn'
de rode draad wordt
van alle denken, doen en handelen.
Waar onze God gebeurt.
Missie is hier én is veraf.
Want er is maar één wereld
en er zijn geen grenzen
aan de solidariteit noch aan de liefde.
Carlos Desoete

Er zijn twee fundamentele drijvende krachten:
angst en liefde. Wanneer we bang zijn, trekken
we ons terug uit het leven. Wanneer we
liefhebben, staan we open voor alles dat het
leven heeft te bieden. Met passie, opwinding en
aanvaarding. We moeten eerst leren om onszelf
lief te hebben, in al onze glorie en onze
onvolkomenheden. Als we dat niet kunnen, is het
niet mogelijk om anderen lief te hebben of om
te creëren. Evolutie en alle hoop op een betere
wereld rusten in de onverschrokkenheid en
openhartigheid van mensen die het leven
omarmen.'

Citaat gelezen in 'Bleri Lleshi; Liefde in tijden van angst, Uitgeverij
Epo 2016, p. 7

**Doelgericht zijn is
...de zekerheid hebben
dat je in de juiste richting loopt.**

Een jongeman gaat in het Himalaya-gebergte samen met een groepje zenmonniken een berg beklimmen. Hoewel de jongeman ver in het jongste was, was hij ook de enige die het zwaar had. Uiteindelijk moest hij het opgeven, terwijl de monniken moeiteloos doorklommen naar de top. De jongeman was **gefocust op het doel**, het bereiken van de top. Hij werd overweldigd door de weg die hij nog af te leggen had. Hierdoor kon hij niet van de beklimming genieten. Hij raakte zijn lust – en zijn kracht – om door te gaan kwijt. De monniken richtten hun aandacht ook op de top, maar alleen om te zorgen dat ze op koers bleven. Niet omdat het bereiken van de top **het belangrijkste doel** was. De wetenschap dat ze in de juiste richting liepen, gaf hun de ruimte om zich te concentreren en van elke stap te genieten.

**De kunst bezitten
om een ruimte scheppen
waarin kinderen zichzelf hoge verwachtingen stellen
om te woekeren met de hun toevertrouwde talenten...**

Echt motiveren
betekent niet
dat men kinderen van buitenaf
met allerlei middelen
in beweging brengt en stuwt;
dat doet men met muilezels en ossen.

De echte motivatie
is de kunst een ruimte te scheppen
waarin kinderen
het de moeite waard vinden
zichzelf op gang te brengen.

Marc Mathyssen

"Na lange tijd kwam de heer terug en hield afrekening. Degene die de vijf talenten gekregen had, kwam naar voren met nog vijf talenten en zei: "Vijf talenten, heer, had u me toevertrouwd. **Kijk, ik heb er nog vijf talenten bij verdiend.**" Zijn heer zei: "Uitstekend, in het kleine ben je betrouwbaar geweest, over veel zal ik je aanstellen. Kom delen in de vreugde van je heer." Ook degene die de twee talenten gekregen had, kwam naar voren en zei: "Twee talenten, heer, had u me toevertrouwd. **Kijk, ik heb er nog twee bijverdiend.**" Zijn heer zei tegen hem: "Uitstekend, in het kleine ben je betrouwbaar geweest, over veel zal ik je aanstellen. Kom delen in de vreugde van je Heer." Ook degene die het ene talent had gekregen, kwam naar voren en zei: "Heer, ik heb u leren kennen als een streng man; u oogst waar u niet hebt gezaaid en u haalt binnen waar u niet hebt uitgestrooid. Uit angst heb ik uw talent in de grond gestopt. Kijk, hier hebt u uw eigendom terug." Maar zijn heer antwoordde hem: "Je wist dat ik oogst waar ik niet heb gezaaid en binnenhaal waar ik niet heb uitgestrooid. Je had dus mijn geld op de bank moeten zetten. Dan had ik het bij mijn komst met rente teruggekregen. Neem hem daarom het talent af en geef het aan hem die de tien talenten heeft."

Matteüs 25

**Waar je talenten
en de behoeften van kinderen
elkaar kruisen,
ligt je roeping.**
naar Aristoteles

Missio 2017 - Zuid-Korea als spiegel

Zuid-Korea is het ideale land om die 'tegendraadse' houding aan te moedigen. Zuid-Koreanen weten beter dan wie ook wat het betekent te leven in een razendsnelle, hoogtechnologische samenleving. En toch hebben tradities en religies er een plaats. Meer nog, het christendom groeit er. De dynamiek in de geloofsgemeenschap draagt daartoe bij. En daar kunnen wij nog van leren. In verbondenheid met elkaar en lokale kerkgemeenschappen wereldwijd.